Woensdag, 16 Juli 1941 DAGBLAD 58ste Jaargang, No. 3350

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Hevige gevechten om grootste drie Russische steden hebben geen resultaat.

DE WAPENSTILSTAND VAN SYRIË EN LIBANON.

Hier volgt de text van de wapenstilstands-overeenkomst waarmede de oorlog in Syrië en Libanon tot een einde is gekomen:

Artikel 1.

Generaal Sir Henry Maitland Wilson, Opperbevelhebber van de geallieerde strijdkrachten in Syrië, handelende in naam van den Opperbevelhebber in het Midden-Oosten, ter ene zijde:
en
Generaal Joseph de Verdillac van het Legioen van Eer, Assistent van den Opperbevelhebber van de troepen van de Levant, handelende in naam van het Franse Hoofdcommando, ter andere zijde:
hebben een overeenkomst bereikt waardoor een einde wordt gebracht aan de vijandelijkheden in Syrië en Libanon, waarvan de gevechten zijn stopgezet op 11 Juli 1941 om 21.01 G.M.T. [Greenwich Mean Time.].

Artikel 2.

De geallieerde strijdkrachten zullen de gebieden van Syrië en Libanon bezetten. De Franse strijdkrachten zullen worden geconcentreerd in zekere zones, vastgesteld door een commissie welke is samengesteld door de vertegenwoordigers van beide partijen. Deze concentratie zal moeten zijn geschied op Dinsdag 15 Juli 1941 bij het middaguur, op welke tijd de geallieerde strijdkrachten zich zullen begeven naar zekere strategische punten, teneinde die te bezetten. Tot hun repatriëring zullen de Franse troepen daar verblijf houden met een verminderd officier personeel onder Frans commando, dat zal zorg dragen voor de voorziening door den kwartiermeester uit de aanwezige voorraden. Speciale schikkingen zijn getroffen voor Dzjebel Druse waar om veiligheidsredenen de Franse troepen in hun garnizoens zullen blijven tot zij worden vervangen door Britse troepen.

Artikel 3.

Teneinde de publieke veiligheid te verzekeren zal de bezetting van de voornaamste Syrische en Libanese plaatsen worden uitgevoerd volgens een program, dat voorziet in de ogenblikkelijke vervanging van de Franse strijdkrachten door de bezettingstroepen.

Artikel 4.

Zee- en landmijnenvelden zullen worden aangewezen aan de bezettingsautoriteiten.

Artikel 5.

Alle oorlogs-eer zal worden bewezen aan de Franse strijdkrachten. Deze zullen zich terugtrekken naar de concentratie-zones, welke zijn aangewezen, met alle wapenen, waaronder kanonnen, machinegeweren, tanks, automatische geweren en alle ammunitie. Alle nodige maatregelen zullen worden getroffen door het Franse commando, teneinde te voorkomen, dat mijnen en ammunitie worden achtergelaten op het slagveld, waar deze opgenomen zijn. De Franse militaire autoriteiten geven alle nodige medewerking om de wapenen terug te bekomen, welke in handen van de bevolking mochten worden gevonden.

Artikel 6.

In verband met de oorlogs-eer welke werd toegestaan aan de Franse strijdkrachten, hebben officieren, niet in dienst zijnde officieren en Franse soldaten het recht om de eigen wapenen (geweren of karabijnen, revolvers, bajonetten, zwaarden of sabels) te behouden. De soldaten houden geen ammunitie. In elke afdeling zal om veiligheidsredenen een beperkte hoeveelheid ammunitie worden gelaten. Alle andere oorlogsmaterialen, waaronder kanonnen der kustbatterijen, afweer-batterijen evenals militaire voertuigen zullen worden gehouden onder toezicht der Britse autoriteiten.
Hiertoe behoort de inspectie van het materiaal, terwijl men het recht zal hebben om het materiaal dat nodig is over te nemen. De rest zal worden vernield door de Franse autoriteiten onder toezicht van de Britse autoriteiten.

Artikel 7.

Gevangenen van de geallieerde strijdkrachten zullen ogenblikkelijk worden vrijgelaten, ook die werden gevoerd naar Frankrijk. Wat betreft deze laatsten zullen de Britse autoriteiten het recht hebben een gelijk aantal Franse officieren, zoveel mogelijk van dezelfde rang, vast te houden, tot de gevangenen, die naar Frankrijk werden vervoerd zijn vrijgelaten.
De Franse gevangenen zullen in vrijheid worden gesteld tot het gehele Syrische en Libanese gebied is bezet en de artikelen van deze overeenkomst volledig zijn nagekomen. Aan hen zal de gelegenheid worden gegeven om zich bij hun afdelingen te voegen in verband met hun repatriëring.

Artikel 8.

De keuze om toe te treden tot de geallieerde zaak of te worden gerepatrieerd wordt vrijgelaten aan elken individuelen burger zowel als militair. De burgers die niet tot de geallieerde zaak toetreden mogen op hun verzoek door de Britse autoriteiten worden toegestaan om in de Levant te blijven.

Artikel 9.

Administratie-autoriteiten en autoriteiten van de technische diensten en speciale diensten blijven in dienst zolang het nodig is om de voortzetting van de administratie van het land te verzekeren tot zij vervangen kunnen worden. Zij zullen dan worden gerepatrieerd indien zij zulks wensen. Zij kunnen worden ontslagen om een laakbare houding of onvoldoende dienst.

Artikel 10.

De Britse autoriteiten keuren goed, dat de repatriëring van de Franse troepen wordt uitgevoerd door Frans zeevervoer, ingeval dan de repatriëring slechts die personen betreft, die zich voor repatriëring hebben opgegeven. De Britse autoriteiten hebben het recht toezicht uit te oefenen op de repatriërings-operaties.

Artikel 11.

De geldelijke bezittingen van de gerepatrieerde Franse burgers zullen worden overgedragen overeenkomstig de methodes die zullen worden vastgesteld. De betaling zal niet minder gunstig geschieden dan die werd gedaan aan de Britse onderdanen die onlangs de Levant verlieten.

Artikel 12.

Franse instellingen (hospitalen, scholen, godsdienstige missies enz.) worden ervan verzekerd, dat haar rechten zullen worden gerespecteerd. Deze instellingen mogen zich echter niet in het minst inlaten met de militaire belangen van de geallieerde strijdkrachten.

Artikel 13.

De Administratie van Publieke Werken en Installaties, waaronder spoorwegen, gemeentelijke vervoermiddelen, electrische installaties en water-systemen zullen door het personeel in werkende toestand worden gehouden en intact overgedragen.

Artikel 14.

Alle middelen van telefoon, telegraaf, radio-telegrafische verbindingen, waaronder telegraafkabels, zullen intact aan de bezettingsautoriteiten worden overgedragen. Het gebruik van telegraaf-verbindingen met Frankrijk wordt verzekerd voor het Franse commando op dezelfde voorwaarden als voor de andere gebruikers.

Artikel 15.

Alle haven-installaties, marine-instellingen en alle schepen, waaronder Britse schepen in Syrische en Libanese territoriale wateren zullen intact worden overgedragen aan de bezettingsautoriteiten.

Artikel 16.

Alle vliegtuigen, alle materialen, alle tot de luchtscheepvaart behorende installaties op Syrisch en Libanees gebied zullen intact worden overgedragen ogenblikkelijk na de ondertekening van deze overeenkomst.
De Britten mogen alle vliegvelden en landingsterreinen in Syrië en Libanon gebruiken.

Artikel 17.

Voorraden olie zullen intact worden overgegeven. De nodige voorraden voor gebruik door de Fransen zullen ter beschikking worden gesteld van het Franse Commando.

Artikel 18.

Geld en andere middelen van betaling in omloop of in reserve in bankinstellingen zullen worden gehandhaafd.

Artikel 19.

De Britse militaire autoriteiten hebben het recht speciale troepen van de Levant in haar dienst te nemen in zoverre deze worden vrijgegeven door de Franse autoriteiten. De wapenen van deze troepen moeten worden overgedragen aan de Britse autoriteiten.

Artikel 20.

De Britse autoriteiten stellen geen enkele sanctie op de Syrische en Libanese inboorlingen, die hebben deelgenomen aan de vijandelijkheden òf als soldaten òf als administrateurs.

Artikel 21.

De uitvoering van dit accoord zal worden geregeld en gecontroleerd door een contrôle-commissie, welke het hoofdkwartier zal vestigen te Beyrouth en zal zijn samengesteld uit 5 leden. Drie van deze leden worden gekozen door de Britse autoriteiten en de overige twee door de Franse autoriteiten. Deze commissie mag vele subcommissies benoemen en advies nemen van zoveel experts als nodig geoordeeld wordt.

Artikel 22.

Deze overeenkomst wordt opgemaakt in twee talen, Frans en Engels.
In geval van meningsverschil zal de Engelse text worden gevolgd. (Vichy, (AP) 15.7).

Het nieuws van vandaag.

De Nazies zijn al 3½ week aan het bliksem-oorlogen in ommetelijk Rusland. Hun fronten op de grootste drie steden rukken alsmaar voort. Resultaat is er nog niet.
Veertien dagen waren genoeg om Polen door te komen. Nog korter duurde de doortocht door de Lage Landen aan de zee. In de Balkan stoven ze zelfs in een paar weken door bergen en kloven heen. Maar na de eerste week 250 mijl in Rusland vooruitgedrongen te zijn, de tweede week 100 mijl en de derde nog minder, was practisch nog niets bereikt. Om een idee van de afstanden te geven: van Leningrad naar Sverdlovak (heette vroeger) Jekaterinenburg in de Oeral is een afstand als van Amsterdam tot voorbij...... Smolensk! Het front op Moskou is vrijwel tot een stilstand gekomen. Het front op Kiev wiewet-waar. Maar de Duitsers spreken zelf geruchten tegen, dat ze al binnen de stad zouden zitten (blz. 3). Het front op Leningrad is nog niet eens bij Novgorod, 100 mijl t.z. van Leningrad (niet te verwarren met Nisjini Novgorod van onze schooljaren, dat tegenwoordig Corki heet en aan de Volga ligt). Londen zegt terecht: de Duitse successen in Rusland kunnen niet als echt voordeel worden geschouwd (blz. 3).
De Wapenstilstandsvoorwaarden inzake de in het voordeel der Geallieerden afgelopen krijg in Libanon en Syrië, staan op blz.1. Ze zijn eerlijk, niet haatdragend, laten krijgsmanseer aan de Fransen. Toch zijn er geruchten uit Vichy, dat verschillende vliegtuigen ontsnapten naar Noord Afrika (blz. 3). De uitvoering van de bepalingen zal plaats vinden o.l.v. een commissie van 5 leden, 3 door de Britten benoemd, 2 door de Fransen (artikel 21).
De Duitse pers doet hevige aanvallen op Franklin Delano Roosevelt (blz. 3).
Harry Hopkins is naar Groot Britannië vertrokken (blz. 3).
Goering bracht een bezoek aan Linz (blz. 3)., waardoor de geruchten als zou hij in een concentratiekamp zitten, onwaar blijken (was het overigens maar zo! — de conflicten in Duitsland zijn trouwens tussen partij — en legerleiding; Goering als legerman heeft Baas Hitler achter zich; dat had partijman Hess niet).
De Britse ondersecretaris van Buitenlandse Zaken, Baron van Sittart wil geen verschil maken tussen Duitsers en Nazies (blz. 3).

VOOR DE SYRISCHE WAPENSTILSTAND.

Parijse nieuwsbladen berichtten, dat het grootste deel van de Franse ammunitie en vliegtuig-gasoline is vernield vóór het tekenen van de wapenstilstand. Ook werd medegedeeld, dat Franse boten en Franse vliegtuigen ontsnapten, sommige naar Turkije en sommige naar Noord-Afrika. (Vichy, (AP) 15.7).

NOVGOROD DOOR DUITSERS BEDREIGD.

Van ingelichte zijde deelde men mede, dat een Duits tankcorps de stad Novgorod op 100 mijl ten Zuiden van Leningrad hedenavond bedreigde en men voegde hieraan toe, dat het scheen, alsof de ring van staal zich nauwer toetrok rond Leningrad zelf. Novgorod ligt slechts 50 mijl van de hoofd-spoorlijn, welke loopt tussen Leningrad en Moskou. Het DNB verklaarde, dat de pogingen van het Rode Leger om de defensie van het front langs de Dvina en Dnjepr riviergebieden ten Oosten van de doorbroken Stalin-linie te behouden, zijn verijdeld door Duitse aanvallen (Berlijn, (AP) 15.7).

HET RUSSISCH OFFENSIEF.

Officieel werd verklaard, dat een groot Russisch tegenoffensief aan het centrale front, dat Moskou beschermt, de Duitsers 19 mijl naar het Westen van de Dnjepr terugdrong. Het Regerings nieuwsblad „Izvestia" verklaarde, dat bij deze hevige actie grote strijdkrachten gewikkeld waren. De Rode tegenaanvallen werden gedaan langs de lijn ten Noorden van Rogachev aan de Westelijke oever van de Dnjepr ongeveer 20 mijl naar het Zuiden tot Zhlobin.
De herovering van beide steden werd op Zondag bekend gemaakt. De laatste berichten van het front gaven te kennen, dat de opmars wordt voortgezet.
De Russische troepen, die de Dnjepr boven Rogachev overstaken, opereren samen met een andere colonne, welke ruwweg parallel loopt vanuit Zhlobin, en bewerden een aantal Duitse artillerie-batterijen en tankconcentraties te hebben vernield en voorts, dat de Duitse infanterie op de vlucht was gejaagd. Zware nazie-tankstrijdkrachten dekten de terugtocht en beschoten het gebied, van waar de Duitsers zich hadden teruggetrokken, terwijl de aanvallen van Duitse bommenwerpers er niet in slaagden de Sovjet-aanvallen tegen te houden.
Het middag-communiqué van het Sovjet Hoofdkwartier deed echter in het geheel geen mededeling van dit alles. Het rapporteerde hevige gevechten in Noordwestelijke en Westelijke richtingen. Het eerste refereerde naar het Noordelijke theater voor Leningrad en het laatste naar het centrale front. Elders, werd beweerd, hadden er geen grote operaties plaats en geen bijzondere veranderingen in de posities van de troepen aan het front.
Zonder het gebied te noemen, waar gestreden werd, verklaarde het communiqué, dat een Duits infanterie-regiment, een artillerie-regiment en een bataljon volkomen waren vernield bij Sovjet-tegenaanvallen van infanteristen, die opereerden achter Rode tanks (Moskou, (AP) 15.7).

RUSSEN IN INDO-CHINA GEARRESTEERD.

Het „Domei" berichtte uit Saigon, dat alle Russen in Indo-China werden gearresteerd, tengevolge van de breuk tussen Vichy en Moskou. 600 Fransen en inlandse communisten zouden ook zijn gearresteerd (Shanghai, (AP) 15.7).

RUSLAND HEEFT DE RIJKSTE GRAANOOGST IN DE SOVJET-GESCHIEDENIS.

Solomon A. Lozovsky, Sovjet Vice-Commissaris van Buitenlandse Zaken, deelde aan de pers mede, dat de Russische graanoogst dit jaar de rijkste is in de geschiedenis van de Sovjet. Hij deelde mede, dat de oogst reeds begonnen is.
De graanoogst is in totaal 7300 millioen poeds [1 poed ± 16 kg] of ongeveer 4430 millioen schepels [36 Liter].
Lozovsky zeide, dat duizenden vrouwen de mannen vervangen die naar het front zijn gegaan en dat het veer voor schitterend verloopt. (Moskou, (AP) 15.7).

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

In de geweldige strijd, die Nazies en Sovjets thans voeren, zou volgens een bericht uit Berlijn de Stalin-linie zijn doorgebroken. Op dezelfde dag gaf Moskou een communiqué uit, dat de stellingen onveranderd waren. Wat ervan te geloven?

Ook als de Nazies werkelijk de Stalin-linie hebben geforceerd, is dat nog geen buitengewoon succes. Om hecht te zijn, is de linie veel te lang: 1300 mijl Zij loopt van Odessa achter de Dnjepr, vervolgens achter de Pripet-moerassen om (deze moerassen in oppervlakte groter dan Nederland en België samen, liggen als obstakel ervoor), vervolgens in Noordelijke richting naar Leningrad. Om de 25 mijl is er een fortificatie. Zij is evenwel niet te vergelijken met de veel hechtere Maginot- en Siegfriedlinies, waar ondergrondse treinen het contact onderhielden.

In hoeverre de linie doorbroken is, zeggen de telegrammen van vandaag. Waar wij in dit Overzicht evenwel eens de aandacht op willen vestigen, dat zijn de leugens en het bedrog, waarvan deze oorlog aan elkaar hangt.

We kregen dezer dagen een Nederlands blad in handen van 8 Mei 1940, dus van de laatste dagen vóór de inval. Het is navrante lectuur, zal men misschien denken, dingen, die toen belangrijk waren en nu zo ver af lijken en onwezenlijk.

Duitse leugachtigheid.

Maar tekenend en schoon illustrerend de leugenachtigheid van de Duitse officiële instanties zijn twee telegrammen, welke hier volgen.
Het ene is van de „United Press" over wat deze op 8 Mei in Berlijn vernam en het andere wat het D.N.B. deed om de geruchten tegen te spreken.
Achteraf valt op dat die tegenspraak geen directe is......

Berlijn, 8 Mei (United Press).
Wilde geruchten deden in de afgelopen nacht alhier de ronde over een Duitse inval in Nederland. Dientengevolge werden de autoriteiten overstelpt met telefonische informaties, waarop dan als antwoord een categorische pertinente ontkenning werd gegeven.

De autoriteiten ter Berlijn verklaren, dat er van de berichten over een dergelijke inval geen woord waar is. Zij zijn van mening, dat de geruchten een gevolg zijn van de jongste Nederlandse voorzorgsmaatregelen en van de vertragingen in het verkeer per telefoon en telex tussen Berlijn en Amsterdam.

Het feit echter, dat deze geruchten in zo brede kring in omloop zijn geweest, is, aldus U.P., waarschijnlijk ook voor een deel het gevolg van de algemeen geladen atmosfeer, veroorzaakt door de Duitse propaganda-actie in de laatste drie dagen, waarbij Engeland plannen voor een aanval in de Middellandse Zee worden toegeschreven of de indruk wordt gevestigd, dat een dergelijke beraamde Engelse aanval ten doel heeft, de aandacht van de werkelijke plannen elders af te leiden.

Altijd krijgt Engeland de schuld.

Ook de Berlijnse bladen van heden suggereren opnieuw, dat Engeland een actie tegen neutrale staten voorbereidt, waarbij o.m. ook op de jongste rede van Chamberlain wordt gewezen. Zo schrijft het blad „Zwölf Uhr Blatt" bijvoorbeeld ten aanzien van de rede van Chamberlain: „Hier sprak geen vermoeid man, die reeds een verloren zaak toegaf, maar de aanvaller, die vastbesloten op zoek is naar een nieuw slachtoffer".

Het Duitse Nieuwsbureau deelt voorts mede:

Over de jongste in het buitenland verbreide beweringen over een bedreiging van Nederland door Duitsland, wordt van Duitse zijde het volgende opgemerkt:

„De ontdekking van de plannen der Geallieerden in Zuid-Oost Europa heeft op de betrokken landen een dergelijke indruk gemaakt, dat de Engelse „oorlogshetsers" thans tot al even domme als plompe afleidingsmanoeuvres hun toevlucht nemen. Zij bedienen zich daarbij van Amerikaanse persbureaux, welke berichten verspreiden, volgens welke Nederland ten eerste zou worden bedreigd. Het is de oude methode van het „Houdt den dief", welke hier wordt toegepast. Zo deelde de „Associated Press" mede, dat haar van zeer betrouwbare zijde was medegedeeld, dat twee Duitse legercorpsen zich van Bremen en Dusseldorf in de richting van Nederland bewogen en zulks wel zo snel, dat zij zo dadelijk de grens zouden bereiken.

De „zeer betrouwbare bron" van deze militaire onzin is, zoals wij kunnen uitmaken, het Britse ministerie van Inlichtingen. Dit Britse ministerie is door de Duitse onthullingen over de aanstaande plannen van Engeland en Frankrijk dermate getroffen, dat onder alle omstandigheden deze afleidingsmanoeuvre in scène moest worden gezet", zo besluit het D.N.B.

De Nederlandse pers stelde gerust.

Even typerend als de leugenachtigheid van de Duitse berichtgeving is de poging om het publiek gerust te stellen voor de Nederlandse pers:
„Geen reden tot onrust" zet de „Telegraaf boven een beschouwing, die overigens kant noch wal raakt.

„Het jongste besluit tot intrekking van de verloven vindt hierin zijn verklaring, aldus schrijft de „Nieuwe Rotterdamsche Courant", dat de regering aanleiding heeft gevonden, de militaire maatregelen te intensiveren wegens de toegenomen spanning in Europa. Die intrekking is, naar wij met zekerheid menen te weten, niet het gevolg van positieve aanwijzingen van de een of andere zijde; zij berust op de overweging, dat in deze tijd niets bedenkelijker is dan achter de feiten aan te lopen. Daarom wordt onze weermacht op volle paraatheid gebracht en zal zij dat zo nodig blijven. Er mag niet ergens in Europa een vacuum bestaan. Onzerzijds is men op alles bedacht.

Nederland wenst niemand met deze maatregelen te provoceren, maar wenst wederkerig ook door niemand geprovoceerd te worden. Rustige paraatheid is ons parool.

Wij, Nederlanders, zullen zelf op ieder ogenblik bepalen, wat ons in elk gegeven geval te doen staat; wij hebben daarbij, aldus besluit de „N. R. Crt., geen hulp van node en vragen die ook aan niemand. Wij zullen ons zelf helpen".

Het is goed, dat we de historie niet vergeten.

Curaçao.

AUTOMOBILISTEN LIJDEN ONDER BUREAUCRATIE OP CURAÇAO.

Gisteren hebben tientallen automobilisten ondervonden wat bureaucratie wil zeggen. Het eerste halfjaar was verstreken en men was verplicht het tweede halfjaar autobelasting te betalen. Al schrijft de wet dit nu niet strict voor, men mag toch redelijkerwijze aannemen, dat de desbetrokken instantie per advertentie (of als dat te duur is door de hulp in te roepen van redacties) het publiek erop attent maakt, dat men betalen moet. Aan zo iets denkt men niet eens op Curaçao. Er werd 14 dagen respijt gegeven, volkomen zinloos, want geen mens, die het wist. Men had evengoed 14 jaar overgangstermijn kunnen vaststellen.

Zeker, de bureaucraten zullen wel gelijk hebben. Volgens Publicatieblad 1928, nr. 77, gewijzigd bij Publicatieblad 1935, nr. 83, samengevat in Publicatieblad 1936, nr. 17 en daarna nog enkele malen gewijzigd, aangevuld etc., moet er inderdaad nu betaald worden en in geen van al die bladen wordt er gezegd, dat het publiek van te voren gewaarschuwd zal worden, zoals bijv. wel geschiedt bij het aflopen van rijbewijzen.

Gistermorgen was de nimmer aangekondigde overgangstermijn verstreken. Och, hadde men ons toch even ervan in kennis gesteld. Als er dan geen advertentie af kon (de wet liet het niet toe), dan hadden wij het althans in de courant kunnen aankondigen. Nu worden de braafste burgers midden op straat aangehouden als recidivisten, hun auto's worden in beslag genomen als hadden ze het ding gestolen, een proces-verbaal krijgen ze, ofschoon ze niet weten in overtreding te zijn.

Gisteren waren er reeds een 30 slachtoffers. U moogt niet eens verder rijden. Haast of geen haast, u moet meerijden naar de naaste politiepost, waar uw auto in beslag genomen wordt en u maar zien moet verder te komen.

De politie kan daar niets aan doen, die heeft instructies uit te voeren. Haar treft geen schuld. Maar waarom dit ondankbare werkje aan de politie op te dragen? Op die manier maakt de politie zich nog onbemind ook tegen haar wil, want onwillekeurig verwijt men het haar. De ware schuldige is evenwel de bureaucratie, die denkt, dat alle mensen maar bij den voortduur op hun kalender leven om te zien, of er soms een nieuwe belasting moet worden betaald.

DE MAN TE WATER.

N.a.v. het bericht van verleden week Maandag, dat een man uit angst te water was gesprongen en verdronken, welk bericht den Heer Henriquez enkele dagen daarna een ingezonden stuk in dit blad deed schrijven, vernemen wij thans nader van de zijde der C.P.I.M. iets omtrent de toedracht van de zaak.

De man in quaestie sprong uit angst van het Isla-bootje, toen een tanker naderde. Hij zwom toen, en ondertussen kwam de tanker tussen de Islaferry en den zwemmenden man. Toen de tanker voorbij was, was er van den man niets meer te bespeuren. Op verzoek van den schipper van de Islaferry heeft toen een douanebootje nog een 15 à 20 minuten gezocht, terwijl ook de ferry, die een aantal Chinezen vervoerde, ter plaatse zoeken bleef. Alles zonder resultaat. Daarna is men naar de Westwerf gegaan, waar gealarmeerd werd naar den man. Men wist daar van niets. De schipper van de ferry heeft na aankomst gerapporteerd bij den wachtcommandant van de bewaking.

Uit een en ander blijkt, dat er dus wel een onderzoek is ingesteld en dat den schipper zeker geen schuld treft. Vermoedelijk was de ietwat ondeidelijke formulering van het stukje, dat wij in dezelfde bewoordingen van de G.P.D. ontvingen en dat in gelijke bewoordingen ook in andere bladen is verschenen, aanleiding geweest tot het misverstand.

BURGERLIJKE STAND.

Bevallen op Juli: 6 Dovale, Blanca Edén de las Mercedes, echtg. van Breusers, W. G. d; 4 Penza, Margaretha echtg. van Martis, J. F. d; 2 Martiena, Tomasia Victoria d; 2 Hopkins, Lucy Virginia echtg. van Kiès, Henri Edmond, d; 7 Grijt, Theodora Imelda d; 6 Jansen, Maria Isabel, z; 8 Isenia, Johanna Eugenia, z; 2 de Palm, Aminta Francisca, d; 8 Duivenvoorde, Maria Berdina Johanna echtg. van Langras, L. A., d; 5 Hooker, Estiline Juliana Yolanda echtg. van Kuwas, J. F., d; 9 Jongebreur, Margaretha Wilhelmina echtg. van Stevenson, Dirk, d; 8 Helmijr, Blanca Seferina, echtg. van Curiel, A. P., d; 7 Pon, Hay Y echtg. van Lam, K., d; 8 Martina, Angélica Escolástica echtg. van Windster, P. S., z; 9 Severina, Cornelia Marina, z; 5 Marval, Segunda echtg. van Salazar, Matias, z; 10 Bronnet, Grace Evaline echtg. van Samson, L. C., d; 9 Heijnen, Eleonora Johanna Maria Catharina echtg. van Weeber, L. A. L., d.

Overleden op: Juni 30 Damacassé, Eugenia Carolina, weduwe van Benitez, Geraldo, 46 j.; Juni 30 Elizabeth Louis Silvester echtg. van Cannister, Juanita Cantio, 54 j.; Juli 2 Isidora, Leonora Martina echtg. van Hoyer, Arturo Martis, 40 j.; Juni 19 Martha, Nicolina, 80 j.; Juli 4 Ras, Savina echtg. van Maduro, Simon, 53 j.; Juli 2 Jansen, Clenda Maria, 1 j.; Juni 23 Dovale, Maria Thomas, 69 j. Juli 8 Kooyman, Wouter, 3 maanden.

Gehuwd op Juli: 5 Donker, Carlos Pedro en Damasco, Theodorita Aurelia; 10 van Doorninck, Huibert en Pape, Elizabeth; 10 Alvarez-Correa, Moses en Da Costa Gomez, Rachel.

Ondertrouwd op Juli: 10 Petrus, Hogennio Papa en Kwijn, Atanasia Virginia; 10 Martina, José Maria en Bienvenu, Rosalinda Calixto; 10 van den Bosch, Gualtherus Jacob en Koets, Antje; 10 Martina, Orgilio Cecilio en Calorina, Irma Josefita; 10 Vicario, Juansito Martines en Sillie, Elina Antonia; 11 Koole, Willem Cornelus en Pavitt, Rena; 10 Haynes, Cyril Hector en Paulonia, Sila Carolina.

KNICKERBOCKERS SLORDIGE BERICHTGEVING.

In het „Militair- en Politie-tijdschrift voor Curaçao" van deze maand, blz. 31, wordt een stukje aangehaald uit „Knickerbocker", het Amerikaans-Nederlandse weekblad. In Knickerbocker van 5 Mei jl., blz. 22, staat een Londense Brief, geschreven door iemand, die — waarschijnlijk onbewust — de marechaussees kleineert. Een aantal marechaussees is nl. in Engeland terecht gekomen en draagt daar nog de oude mooie uniforms.

De briefschrijver refereert naar de marechaussees als „de brave dorpspolitie", een betiteling, die inderdaad kant noch wal raakt, daar de marechaussee — ieder weet dat toch — rijkspolitie is. Is niet ieder doodsbang voor deze gestrenge heren geweest, die juist optraden wanneer de dorpspolitie het niet meer af kon? Het is te begrijpen, dat iemand als de schrijver in het Curaçaose politieblad, de heer Van den Berg, zich als oud-marechaussee beledigd gevoelde.

Dit feit in Knickerbocker staat niet alleen. Over het bezoek van Minister Welter aan Curaçao heeft „Dagblad Amigoe di Curaçao" pagina's vol geschreven. Maar Knickerbocker vermeldde wel andere bladen, maar niet de Amigoe.

Doch dit zou een oratio pro domo nostra kunnen schijnen, weshalve wij maar overstappen op het volgende feit.

In „Knickerbocker" van 23 Juni jl. staat een foto van Minister Welter, uit het vliegtuig stappend. „Minister Welter is welcomed to Curaçao" staat eronder. Maar de foto is helemaal niet van Curaçao. De foto is van de aankomst in Suriname. De man, wien Minister Welter bezig is de hand te schudden, is...... Luitenant Groenewegen, adjudant van Gouverneur Johannes Coenraad Kielstra van Suriname!

COMMANDANT VAN H.M. „VAN KINSBERGEN" DANKT.

Van den Commandant van H.Ms „Van Kinsbergen" ontving het Bestuur van „Onze Vloot" de volgende brief, die wij (met toestemming van den Algemeen Militair Commandant) hieronder afdrukken:

„Mede namens de bemanning van H.Ms. „Van Kinsbergen" moge ik u van harte danken voor het vele, dat u gedurende de dagen van ons verblijf te Curaçao voor ons hebt gedaan. In mijn vorige brieven heb ik reeds meermalen uiting gegeven aan mijn bewondering voor uw werk ten behoeve van onze Nederlandse Marine en ik geef u de verzekering, dat dit door ons op hoge prijs wordt gesteld. U is geen moeite te veel geweest om onzen mensen enige prettige dagen te bezorgen, en u bent hierin wel op een bijzondere wijze geslaagd.

„Het is mij niet mogelijk alle dames, heren en instellingen, die medewerking hebben verleend, afzonderlijk te bedanken, en u zult mij zeer verplichten als u mij in deze zoudt willen helpen en onze hartelijke dank zoudt willen overbrengen.

Ik hoop van harte, dat u nog lange jaren dit werk zult kunnen voortzetten en verblijf met de beste wensen voor de toekomst.

Hoogachtend,
(w.g.) J. L. K. Hoeke,
Commandant H.Ms. „Van Kinsbergen".

Ofschoon bovenstaande bedankbrief aan „Onze Vloot" was gericht, vernemen wij, dat ook andere instellingen soortgelijke brieven hebben ontvangen, die veel voor de bemanning van H. Ms. Van Kinsbergen hebben gedaan. Zo werd direct nadat het oorlogsschip gemeerd was vanwege het Bestuur van het R. K. Militair Tehuis op Pietermaai een grote bouquet bloemen aan boord gebracht (de enige), tezamen met 4 grote kisten appelen voor de bemanning.

Donderdagavond was de bemanning te gast bij het Apostolaat ter Zee, en Zaterdagavond bij het R. K. Militair Tehuis. Ook bij de uitstap, die door „Onze Vloot" was georganiseerd, was de Beheerder van het R. K. Militair Tehuis meegevraagd om zich op de hem eigen wijze verdienstelijk te maken. — Redactie.

FRATER MARIA ARTHUR 25 JAAR IN HET KLOOSTER.

De Frater, dien ieder kent.

Aanstaande Zaterdag, 19 Juli, viert Frater Maria Arthur, dien ieder op Curaçao kent, zijn zilveren kloosterfeest. Frater Arthur werd geboren in natuurschoon Udenhout. Hij voelde zich al vroeg geroepen tot het kloosterleven en om aan deze roeping gevolg te kunnen geven, klopte hij aan bij het Moederhuis der Fraters van O. L. Vrouw, Moeder van Barmhartigheid te Tilburg. Op de feestdag van St. Vincentius a Paulo, d.w. 19 Juli 1916, ontving de Jubilaris het kloosterkleed.

Na het beëindigen van zijn noviciaat, was hij in verschillende Huizen van Nederland en België werkzaam. In 1929 werd Frater Arthur overgeplaatst naar de Missie van Curaçao. Daarmee ging zeker een der vurigste wensen van den Jubilaris in vervulling, want het Missieleven had hem steeds aangetrokken.

Sedert zijn aankomst op 20 December 1929 is hij onafgebroken werkzaam geweest op het St. Thomascollege.

De bediening van portier in een Fraterhuis, waaraan 5 scholen verbonden zijn, waaronder de grootste Muloschool van Curaçao, brengt heel wat werk mee. Steeds echter is Frater Arthur op zijn post om iedereen van dienst te zijn, waardoor de Jubilaris zich de achting en sympathie verwierf van velen.

Zaterdag as. is er van 17-18 uur in het St. Thomascollege gelegenheid om Frater Arthur te feliciteren.

INSPECTIE VAN HET ONDERWIJS.

Examens voor Stuurlieden en Scheepswerktuigkundigen.

Diploma eerste stuurman grote handelsvaart: Geëxamineerd: 7 candidaten; afgewezen: 3 candidaten; herexamen: 1 candidaat; geslaagd: 3 candidaten, t.w. de heren G. Mooy, D. Quartel en J. C. Verwey.

Diploma tweede stuurman grote handelsvaart: Geëxamineerd: 3 candidaten; afgewezen: 1 candidaat; geslaagd: 2 candidaten, t.w. de heren L. J. van Burken en J. Spaander.

Diploma A als Scheepswerktuigkundige: Geëxamineerd: 12 candidaten; afgewezen: 1 candidaat; geslaagd: 11 candidaten, t.w. de heren S. van den Ende, J. C. van Gelder, J. Korndorffer, M. W. Moné, K. Schenk, P. van Gompel, L. Kerstens, F. Meyer, J. H. Polver, M. Saarloos en D. T. H. Wildeboer.

Op een uitzondering na genoten alle candidaten hun opleiding aan de nautische en technische school van de N.V. C.S.M. te Emmastad.

CURAÇAOSE POSTADMINISTRATIE.

Gisteren zijn onderstaande wijzigingen en aanvullingen, aan te brengen op lijst No. 4 van Luchtpostsluitingen, dd. 19 Mei 1941, ingegaan:

Maandag: New Zealand Clipperdienst: De mailsluiting voor de New Zealand Clipper-dienst (Australië, Nederlands Oost Indië, New Zealand enz.) is thans bepaald op **Zondag 9.30 uur** (om de 14 dagen) in plaats van Maandag 18.00 uur.

N.B.: De eerstvolgende mailsluiting voor de N.Z. Clipper zal op 20 Juli as. zijn.

Dinsdag, Aruba: Tussen 11.00 uur en 16.00 uur te voegen: **14.00 uur.**

OFFICIËLE BEKENDMAKINGEN.

Verlof: J. M. Wild, assistent der belastingen op Aruba, 4 weken vrijstelling van dienst.

Benoeming: Dr. I. S. Emmanuel, tot tijd. schrijver en belast met de functie van beheerder der Gouvernementsboekerij en Openbare Leeszaal op Curaçao; H. B. Reeder, tot tijd. schrijver bij de dienst van het Kadaster op Aruba; J. N. J. Rojer, Ontvanger op Bonaire tot tijd. secretaris van de Voogdijraad op Bonaire; D. Zijlstra tot telegrambesteller bij de Landsradiodienst op Aruba.

Eervol ontslag aan: O. F. R. Sarmaat, telegrambesteller bij de Landsradiodienst op Aruba; op zijn verzoek.

Bevordering: J. S. Schouwé, agent der burgerpolitie alhier tot agent 1ste klasse der Burgerpolitie; P. Septer, dienstplichtig korporaal der Infanterie bij de Koninklijke Landmacht tot dienstplichtig sergeant.

De Gouvernements-Secretaris,
C. F. Gronemeyer.

BOTICA'S.

Deze week hebben de volgende botica's de Zondag- en nachtdiensten:
Otrabanda: Centraal.
Punda: Wilhelmina.

NEDERLAND.

DE AARTSBISSCHOP VAN UTRECHT WEIGERT DE TOEDIENING VAN HET H. DOOPSEL.

„Volk en Vaderland", het weekblad van de N.S.B. (van 20 Juni) deelt mede, dat Z. H. E. Johannes VIII, Aartsbisschop van Utrecht, de doop heeft doen weigeren aan een kind van N.S.B.'ers te Zeist. Beide ouders zijn rooms-katholiek, doch de weigering is gebaseerd op het feit, „dat er absoluut geen garantie bestaat, dat het kind zal worden opgevoed krachtens de rooms-katholieke leerstellingen".

IS DIT OOK IETS VOOR CURAÇAO?

„Iedere Nederlands-Indische stad zal de bemanning van een Nederlandse oorlogsbodem in de Europese wateren van sigaretten voorzien", dat is het motto van alweer een nieuwe actie in Nederlands-Indië, welke in Makassar is begonnen. De Vice-admiraal Helfrich en Furstner hebben hun grote instemming met dit aardige plan betuigd.

NEDERLANDS-INDIË, EEN MACHTIGE STEUN VOOR DE ZAAK DER GEALLIEERDEN.

Het Nederlands-Indische Gouvernement deelde aan de Volksraad mede, dat rekening moet worden gehouden met alle mogelijkheden voortspruitende uit de Nederlandse oorlogsvoering. Een van deze mogelijkheden is de vorming van een expeditie-leger. Het zal van de internationale situatie afhangen, of en wanneer deze mogelijkheid werkelijkheid zal worden. De maandelijkse bijdrage van het Nederlands-Indische gouvernement voor de Nederlandse regering en het Nederlandse legioen in Engeland, bedraagt 200.000 pond sterling. De detachering van Nederlands-Indische officieren aan verschillende fronten zal worden uitgebreid. Het Gouvernement deelde mede, dat de Nederlands-Indische defensie voortdurend wordt versterkt en uitgebreid.

GRIJZE HAREN.

Om ze te verven, bereid in Uw eigen huis deze gemakkelijke en goedkope verf:

¼ liter water, een lepel glycerine en een doosje Compuesto de Barbo. Als U verlangt kunt U drie lepels Bay Rum of Eau de Cologne bijvoegen.

Gebruik deze verf volgens de instructies in het doosje Compuesto de Barbo.

Al deze bestanddelen zijn zeer goedkoop in welke apotheek dan ook.

Voor grijze haren, Barbo.

Politiek en Oorlog

VERKLARING VAN BARON VANSITTART.

„Duitse volk en nazies is hetzelfde".

Baron Vansittart, vroeger Onder-Secretaris van Buitenlandse Zaken, die morgen op 60-jarige leeftijd een nieuwe loopbaan in het Hogerhuis begint, veroordeelde hen, die een verschil maken tussen de nazie-partij en het Duitse volk. Bij een interview verklaarde hij: **„Het Duitsland, waarmede wij vechten, is hetzelfde Duitsland, dat Europa vijfmaal in de oorlog heeft gesleept sedert 1860. Er is geen kans voor een revolutie tegen de nazies. Wij vechten tegen het Duitse volk"** (Londen, (AP) 15.7).

KONING LEOPOLD WEIGERDE SAMENWERKING MET DUITSERS.

De Belgische Premier Hubert Pierlot beschreef Koning Leopold als het punt van samenkomst voor de felle ... van Belgisch patriottisme, welke brandt in de harten van alle Belgen. Hij deelde mede, dat de Duitsers aan den Koning hadden gevraagd om hen te helpen de natie te besturen. **Hij weigerde echter op enigerlei wijze zijn medewerking te verlenen en verklaarde zich oorlogsgevangene, die zijn plichten als koning niet kan nakomen als hij niet over een vrij land regeert.** Dit is een grote teleurstelling geweest voor hen, die hem gevangen zetten. Hieraan voegde de Premier toe, dat de Koning met de twee Prinsessen woont in het Paleis en zijn voorbeeld wordt gevolgd door het volk, dat voortdurend weigert hoe dan ook samen te werken met de Duitsers.

Pierlot verhaalde van de arrestatie en gevangenneming van **Van de Meulebroek**, Burgemeester van Brussel, die Max, Burgemeester gedurende Wereldoorlog I, opvolgde. Van de Meulebroek werd in Juni 1940 gevangen gezet, toen de Duitsers moe werden van zijn onwil om hun orders op te volgen. Doch op een of andere wijze slaagde hij erin zijn proclamatie op de muren van Brussel te plaatsen, welke aan alle Belgen zeide: „Weest een. Onze eenheid zal ons krachtig maken en ons verzekeren van een betere toekomst."

Verder eindigde de proclamatie met het traditionele „God zal België en den Koning beschermen". Pierlot verklaarde: „Om te winnen is niet alles. Het is moeilijker zijn overwinningen te consolideren. Heden is Duitsland daar verder van verwijderd dan bij het begin en het geheel van België heeft nog steeds een onschokbaar vertrouwen in de overwinning" (Londen, (AP) 15.7).

GOERING BRENGT EEN BEZOEK AAN LINZ.

Vrienden van Hermann Wilhelm Goering onthulden, dat hij zijn werk in het Hoofdkwartier van de Luftwaffe gisteren lang genoeg onderbrak om een bezoek te brengen aan Linz, waar Adolf Hitler vele jaren van zijn jeugd doorbracht. Hij nam de kans waar om verscheidene industrie-werken te bezoeken en mengde zich onder de arbeiders (Berlijn, (AP) 15.7).

DE PRESIDENT VAN PANAMA NAAR COSTA RICA.

Vice-President José Bezet werd gisteren beëdigd als waarnemend President voor de duur van 6 dagen, gedurende welke periode President Arnulfo Arias afwezig zal zijn voor een bezoek aan Costa Rica. Arias zal worden vergezeld door drie leden van het kabinet en de President van het Hoge Gerechtshof van Panama (Panama, (AP) 15.7).

President Arnulfo Arias van Panama is alhier gearriveerd (San José, C.R. (AP) 15.7).

BENOEMINGEN IN HET RODE LEGER.

Een Decreet van het Sovjet-kabinet getekend door Josef Stalin, verhief 14 officieren van het Rode Leger tot de rang van Majoor Generaal. Dit is de eerste Russische benoeming tot een hogere rang sedert het uitbreken van Russisch-Duitse oorlog (Moskou, (AP) 15.7).

HET DUITSE OFFENSIEF.

De Duitsers kwamen tot dichtbij Novgorod, een stad van 35.000 inwoners, juist 100 mijl ten Zuid-Oosten van Leningrad en veroverden de Oostelijke kazematten van de Stalin-linie bij Vitebsk. Dit alles duidde aan, dat het Noordelijke nazie-offensief meetbaar dichter bij **Leningrad** zelf was. Dat een buitengewoon belangrijke doorbraak was gedaan in het Rode centrum werd bericht in gecensureerde militaire berichten van het front en door het DNB. Het Hoofdkwartier zelf ging voort met het inhouden der bizonderheden en meldde „vordering over het gehele Oostelijk front".

Geen speciale inlichtingen hoe dicht de Noordelijke opmars bij Novgorod was, dat juist 50 mijl verwijderd is van de hoofd-spoorlijn tussen Leningrad en Moskou, werden ontvangen. [Deze spoorlijn is overigens nog niet hersteld nadat zij op 10 Juli jl. op twee plaatsen vernield is; afstand Leningrad — Moskou als van Amsterdam naar Praag. — Red.]

Een Duitse oorlogscorrespondent gaf echter een beschrijving der actie bij een punt voor Novgorod. Hij deelde mede, dat Rode anti-tankkanonnen en machinegeweer-nesten moesten worden overrompeld en dat Russische scherpschutters uit de bomen moesten worden gehaald, alvorens de weg kon worden vrijgemaakt voor de opmars van het Duitse materiaal. Hij vertelde, dat de Duitse bedienaars van de afweerbatterijen slechts enkele uren per dag sliepen, doch voegde daaraan toe, dat zij toch onuitsprekelijk gelukkig waren om mee te kunnen helpen aan de opmars. Van het Vitebsk-gebied berichtte het DNB, dat alle fortificaties van de Stalin-linie in dat gebied na hevige strijd waren genomen en zelfs de meest Oostelijke posities sedert Maandagavond door de Duitsers waren bezet.

De voornaamste Rode kazemat werd genomen door de Duitse infanterie bij een heftig gevecht van 36 uur. De kazemat werd beschreven als een groot blok cement en staal met inwendige kamers en zo gecamoufleerd, dat het haast niet te herkennen was. Wat betreft de operaties aan het Oekraïnse front, werden geen officiële inlichtingen ontvangen betreffende de opmars naar Kiev, doch het werd gezegd, dat de val van de stad onvermijdelijk was. Voor Kiev zouden de Russen, naar vermeld, honderden artillerie-tanks van 50 tot 70 ton hebben gebruikt. Het DNB gaf toe, dat de Duitse opmars naar Kiev sterke weerstand ondervond tussen de steden Zhitomir en Berdichev, ± 100 mijl t. Z.W. van Kiev. Het agentschap meldde echter, dat de snel aangevoerde Russische versterkingen vergeefs waren en deelden mede, dat sterke Sovjet-strijdkrachten t. W. van Berdichev zaten opgesloten en vervolgens werden vernield of gevangen genomen.

Ver in het Noorden zouden de Duitse colonnes, die opereren vanuit Noord-Finland vele troepen van twee Russische bataljons vernield hebben en de rest hebben gevangen genomen. Alle berichten van het front geven te kennen, dat de Duitse opmars zo snel is, dat men haast geen tijd heeft om te slapen en het materiaal te inspecteren. Een bericht deelde mede, dat infanteristen niets te eten noch te drinken hadden, omdat slechts ammunitie kon worden meegevoerd (Berlijn, (AP) 15.7).

NA MEER DAN 3 WEKEN BEREIKTEN DE DUITSERS IN RUSLAND NIETS DEGELIJKS.

In officiële kringen deelde men mede, dat de Duitsers na 3½ week vechten in Rusland niets bereikt hebben, dat niet snel kan worden teruggewonnen door de Russen. Men volbracht niets, dat kan worden beschouwd als een uiteindelijk of degelijk voordeel. In deze kringen berichtte men, dat straffe gevechten woedden langs het front en dat de Duitse beweringen van het weekeinde nu reeds ernstig worden veranderd, terwijl de Russische weerstand steeds feller wordt (Londen, (AP) 16.7).

DUITSERS WORDEN OVERAL TEGENGEHOUDEN.

Gemeld wordt uit Moskou, dat het Rode Leger een groot segment van Duitse strijdkrachten heeft weggevaagd, welke in de richting van Leningrad optrokken, en dat men met succes de nazie-vloed voor een doorbraak naar Moskou en Kiev heeft tegengehouden.

Het Sovjet-informatiebureau gaf hevige gevechten toe gedurende de gehele dag van Dinsdag in de Pskov, Porkhov, Vitebsk en Novgrad-Volynsk sectoren.

Deze gevechten eisten een grote tol aan levens van beide zijden.

Het communiqué deelde mede, dat in de richting van Vitebsk de gehele dag verwoed de gevechten werden geleverd tegen gemotoriseerde en gemechaniseerde vijandelijke eenheden, welke tevergeefs trachtten naar het Oosten door te dringen. De gevechten werden voortgezet met hevige verliezen aan beide zijden.

In de Novograd-Volynsk sector vochten de Russische troepen koppig en deden tegenaanvallen om de pogingen van de vijandelijke infanterie om naar het Oosten door te breken te verijdelen, alsmede om de infanterie te verhinderen zich te voegen bij de tanks, die zich in een moeilijke situatie bevinden.

Verder luidde het communiqué: „Onze luchtmacht heeft op 15 Juli geopereerd tegen vijandelijke gemotoriseerde en gemechaniseerde eenheden en vijandelijke vliegtuigen op de grond vernield en het olie-district van Ploesti gebombardeerd, alsmede warenhuizen te Sulina en een transport in het Tulcan-district. 52 Vijandelijke vliegtuigen werden op 14 Juli vernield bij luchtgevechten en op de vliegvelden. Wij verloren 24 vliegtuigen.

Een Sovjet-torpedojager werd in de Golf van Riga aangevallen door vijandelijke vliegtuigen. Het afweergeschut van de torpedojager bracht de twee vijandelijke vliegtuigen omlaag, terwijl het schip zelf onbeschadigd uit de strijd kwam.

Sovjet-trawlers in de Golf van Finland zagen hoe een vijandelijke duikboot in een mijnenveld geraakte en vernield werd. In een ontmoeting met 2 vijandelijke gevechtsvliegtuigen vernielden 2 Sovjet-watervliegtuigen een vijandelijk toestel.

Een van onze vliegtuigen werd neergeschoten, doch de bemanning werd gered. De waarnemers van een observatie-post rapporteerden, dat 9 fascistische bommenwerpers, vergezeld door gevechtsvliegtuigen, een vliegveld naderden. Enkele minuten later waren de Sovjet-piloten in de lucht. De eerste, die den vijand aanviel, was Kapitein Repnins, die met zijn eskader de vijandelijke formatie uiteensloeg. Andere Sovjet-eskaders begonnen de afzonderlijke groepen fascistische vliegtuigen te vernielen. Na een half uur vechten verloren de Duitsers 6 bommenwerpers en 4 gevechtsvliegtuigen.

Een fascistische bommenwerper en 3 gevechtsvliegtuigen, die probeerden te ontkomen en ons vliegveld trachtten te naderen, werden neergeschoten door het afweergeschut. Twee van onze gevechtsvliegtuigen keerden niet naar hun basis terug.

In een sector vielen onze troepen twee Duitse infanterie-bataljons aan. In totaal werden 320 Duitse soldaten en officieren gevangen genomen bij de gevechten. 6 Anti-tankkanonnen, 4 mortieren en 12 motorrijwielen en draadloze seinapparaten alsmede ammunitie, vielen in onze handen (Moskou, (AP) 15.7).

PLOESTI-OLIEVELDEN WEER AANGEVALLEN.

De radio van Moskou deelde mede, dat het communiqué van het Sovjet-Informatiebureau voortgezette gevechten berichtte in de richting van Pskov, Porkhov en Vitebsk en dat men voortging met het bombarderen van de Ploesti-olievelden (Londen, (AP) 16.7).

KOK WERD ALS SPION ONTMASKERD.

Heinrich Clausing, 35 jaar oud en saus-kok aan boord van het lijnschip „Argentina", werd bij aankomst van het schip door federale agenten gearresteerd op beschuldiging van spionnage.

24 KAPELAANS MET SPAANSE LEGIOEN NAAR RUSLAND.

Vicarius-Generalis Castrenese benoemde 24 Priesters om te dienen als kapelaan bij het blauwe legioen, dat tegen Rusland zal strijden.

LUCHTVAARTCOMMUNIQUE VAN CAIRO.

Libye: Bommenwerpers van de Royal Airforce voerden gisteren een aanval uit op het vliegveld te Juara in Tripolitania. Men zag hoe bommen de gebouwen op het vliegveld troffen en een aantal vijandelijke transportvliegtuigen werd op de grond beschadigd door machinegeweervuur. Een JU52 werd in brand gezet. In de nacht van 13 op 14 Juli vielen zware bommenwerpers Bardia en Benghazi aan, tengevolge waarvan een aantal ontploffingen en branden veroorzaakt werd.

Een JU88 en een Savoia 79 werden door onze vliegtuigen in de Westelijke woestijn neergeschoten gedurende de operaties.

Syrië: In Syrië vielen onze gevechtsvliegtuigen een Savoia 79 aan en beschadigden het ernstig toen het toestel gisteren de Syrische kust trachtte te naderen. Het vijandelijke vliegtuig werd het laatst gezien boven zee en gehuld in een wolk van zwarte rook. Het is onwaarschijnlijk dat het zijn basis bereikt heeft. Al onze vliegtuigen keerden veilig terug van deze operaties. (Caïro, (AP) 15.7).

BONAIRE.

PROCESSIE TE RINCON.

Voor- en oud-christelijke gedachte van Liturgie in Rincon herleeft.

Rincon heeft dezer dagen het Adoratie- en Processie-feest gevierd.

Het begon reeds Zaterdag: **verschillende mannen en vrouwen stonden een dag van hun werk af om alleen te werken ter voorbereiding van dit voor hen zo belangrijke feest. De gehele dag werkten zij hard om alles maar zo prachtig mogelijk te versieren.** 1)

's Zondagsmorgens kwam de parochie bijeen in de feestelijk versierde kerk, die voor deze gelegenheid in groen en bloemen was gezet. Het hoogtepunt van de ochtendplechtigheden werd bereikt, toen bijna de helft van de gehele parochie de H. Communie ontving. Het was een grote voldoening voor den pastoor zijn parochie zo vereend te zien in het Heiligste, dat de Katholieken bezitten, nl. de H. Eucharistie.

's Middags werd, na een preek van pater Vitus Brenneker O.P., waarin de predikant aanspoorden tot meer geloof, hoop en liefde en tot trouw vervullen van de Zondagsplichten, het H. Sacrament in processie uitgedragen, vooraf gegaan en gevolgd door geheel de parochie.

Bij de school trok een grote geelwitte vlag zeer de aandacht. Boven die vlag, die de eenheid van de Kerk symboliseerde, was een groot kruis geplaatst met het woord „Paz" en onder de vlag kwamen acht lange sluiers samen vanuit acht verschillende punten. De betekenis hiervan was, dat men van alle windstreken van de wereld moet opzien naar de Katholieke Kerk, omdat deze de enige blijvende Vrede kan geven, die gefundeerd is op de victorie van het Kruis.

Vooral het altaar, dat de pastoor ten Noorden van de kerk had geplaatst, trok aller bewondering; het was in sobere kleuren gehouden; een symbool van rust en vrede. Het was een aangrijpend ogenblik, toen ruim 1000 mensen rondom dit altaar verzameld waren.

1) [Dit is de zuiverste uiting van wat Liturgie is. Het oud-christelijke, uit heidens Hellas overgeërfd begrip. Liturgie bestond uit het zonder betaling werkzaamheden verrichten in het algemeen belang of voor zijn heer. Raker kon het niet gedemonstreerd worden. — Red.]

ARUBA.

TELEFOON-MISERE.

Men schrijft ons van Aruba:

Een automatische telefoon is de enige oplossing om van die telefoon-misère op Aruba af te komen, aldus het bestuur in de in „Memorie van Antwoord"...... maar, en dan een grote „maar"...... er is thans geen geld...... voor Aruba. „Maar" de automatisering zal op de begroting van 1942 komen... Moeten we er misschien aan toevoegen: „dan zal het wel vanwege de bezuiniging, die in 1942 „absoluut noodzakelijk" zal blijken te zijn weer van die begroting afgevoerd worden en op de begroting van 1943 terecht komen? Als dan die begroting van 1943 ter sprake komt, zal het Bestuur het ten zeerste betreuren, dat deze post van automatisering van de telefoon op Aruba geschrapt moet worden, daar de „onvoorziene" uitgaven op Curaçao reeds zo hoog zijn...... maar het Bestuur wenst niets liever dan Aruba in alles tegemoet te komen en spreekt daarom het vertrouwen uit vooralsnog op de begroting van 1944 een post te kunnen brengen voor automatisering op Aruba...... etc., etc.

Zou het zó misschien kunnen gaan?

Neen, dat willen we niet geloven. We hebben te veel vertrouwen in het Bestuur om zulke boze gedachten te koesteren, **maar toch vragen we ons verwonderd af, waarom er geen geld kan gevonden worden voor een hoogst-noodzakelijke bruikbare telefoon voor een bedrijvig eiland als Aruba,** terwijl uit alles blijkt, dat er wel geld schijnt te zijn voor een luxe als een Palmbeach-weg en een luxe-school-paleis van ruim ƒ 120.000.—, voor 302 kinderen, terwijl het gouvernement heeft getoond ook zeer mooie scholen te kunnen bouwen voor ƒ 40.000.— en minder...... voor meer kinderen.

[Inderdaad is de telefoon op Aruba zo iets voorwereldlijks, dat haar enige nut hierin bestaat, dat de Amerikanen thuis iets hebben om moppen over te vertellen. Men kan veelal nog eerder met de auto een boodschap van de Playa naar San Nicolas brengen dan per telefoon. De telefoon op Aruba wordt alleen nog overtroffen in onbruikbaarheid, door de telefoon op Bonaire. — Red.].

BOVENWINDEN

ALLE CANDIDATEN SLAAGDEN OP ST. EUSTATIUS.

Voor de Nederlandse R.K. Bond van „Groote" Schrijvers „St. Genesius" slaagden alle candidaten voor machine-schrijven, opgeleid aan de R.K. Bijzondere School op St. Eustatius nl. de Dames Laura Gibbs, Paula Dorner, Guendoline van Putten, Gertrude Mack en de heer Stanley Rogers.

De gemiddeld behaalde cijfers zijn: uitwerken dictee 7.6; vaardigheid 6.8, correct werk 7.

DE SINT PIETER ZOU GAAN WANKELEN.

Van tijd tot tijd houden de archaeologen uitgravingen in de grotten van de Sint Pieter te Rome, die dikwijls zeer belangrijke wetenschappelijke vondsten aan het licht brengen. Op Pauselijk bevel zijn de uitgravingen nu blijvend verboden, omdat zij de stabiliteit van de enorme kerk in gevaar brengen.

De grotten zijn bekend, omdat daar de meeste pausen begraven liggen. Bovendien zijn er een groot aantal ondergrondse kamers juist onder de vloer van de basiliek.

Een verdere uitgraving verzwakt de fundamenten, waarop het kolossale gewicht van 's werelds grootste kerk rust.

ALLERLAATSTE NIEUWS.

Onder-Staatssecretaris Sumner Welles deelde mede, dat niets nieuws zich nog ontwikkeld heeft uit de besprekingen met de vertegenwoordigers van Ecuador, Peru, Argentinië en Brazilië in verband met het grensdispuut tussen Ecuador en Peru.

De Duitse pers heeft thans een waar offensief geopend op de persoon van President Franklin Delano Roosevelt onder leiding van de „Deutsche Diplomatisch Politische Korrespondentz". O.a. wordt Roosevelt er van beschuldigd de meest verachtelijke truc te gebruiken door zijn eigen land hand aan hand met het Bolsjewisme de oorlog in te duwen.

In Tokio begon de aandelenmarkt, in verband met de berichten over de verergering der Duitse diplomatieke relaties met de Verenigde Staten, reeds merkbaar te dalen.

De Amerikaanse Ambassadeur Joseph Grew confereerde 15 minuten met den Japansen Vice-Minister van Buitenlandse Zaken, Chuichi Ohasi. Waarover, is niet bekend.

De Italiaanse Ambassadeur, Mario Indelli, sprak met Shizuo Sakamoto, directeur van het buitenlandse bureau voor Aziatische Zaken.

Uit Londen wordt gemeld, dat de Britse troepen in Tobruk op 12 Juli een buitengewoon succesvolle uitval deden naar het Zuiden in de richting van Bir el Gobi en de Italianen aanvielen. 50 Italiaanse ongevallen werden veroorzaakt en 5 Italianen werden gevangen genomen.

Harry Hopkins, een van Roosevelts adviseurs, vertrok enkele dagen geleden naar Engeland.

Niettegenstaande het slechte weer vielen Britse bommenwerpers in de nacht Duisburg en andere plaatsen in het Ruhrgebied aan. Goede resultaten werden bereikt. Gevechtsvliegtuigen vielen een vliegveld in Noord-Frankrijk aan.

Het Russisch blad „Izvestia" berichtte, dat de strijd in de Rogachev-sector met de Russische troepen, die het offensief namen, wordt voortgezet en de Duitsers verder naar het Westen van de Dnjepr worden teruggedrongen.

Bij de herovering van Rogachev door de Russen, verloren de Duitsers 1500 man aan doden en gewonden. Een Duitse zegsman deelde mede, dat elk nieuws betreffende de verovering van Kiev als voorbarig moet worden beschouwd.

De minister-president van Japan, prins Konoyo, is tezamen met zijn gehele kabinet afgetreden.

Twee Eucharistische Congressen in de V.S.

Z.H. Paus Pius XII sprak vanuit Rome het 9e Nat. Euch. Congres der V.S. toe.

In de brandende zon in tegenwoordigheid van 50.000 godsdienstigen, opende Dennis Cardinaal Dougherty van Philadelphia, als vertegenwoordiger van Paus Pius XII, officieel het 9e Nationaal Eucharistisch Congres te St. Paul, Minnesota, in de Verenigde Staten, met het opdragen van een plechtige Pontificale H. Mis, met al de schittering en luister, welke de Kerk in alle eeuwen door heeft vergaard.

116 Leden der hiërarchie, gekleed in hun kerkelijke gewaden, waren tegenwoordig bij de ceremonie. Verschillende honderden monsignori en duizenden priesters, broeders, zusters en seminaristen, velen die van verafgelegen delen van de V.S. kwamen, woonden de diensten bij.

De Mis was het begin van een programma van **drie dagen met kerkelijke diensten en besprekingen van sociale, economische en opvoedkundige onderwerpen in het licht van de godsdienstige waarden.**

De Staats-tentoonstellingsterreinen waren ervoor beschikbaar gesteld. Het altaar stond opgesteld onder een 53-voet hoge baldakijn, bekroond met een 9-voet grote monstrans. Behalve Franciscanen, Benedictijnen en andere ordes, waren ook de Paters Dominicanen vertegenwoordigd met hun witte habijten en zwarte scapulier.

Speciale treinen uit verschillende delen van het land brachten duizenden mensen naar de stad. Een heilig uur werd gehouden voor mannen door Aartsbisschop Mitty. Een middernachtsmis werd opgedragen door den Apostolischen Delegaat. Elk van de duizenden mannen, die de mis op middernacht bijwoonden, droeg een kaars. Bij het einde van de dienst werd een enkele kaars aangestoken aan het Hoogaltaar en werd de vlam vervolgens doorgegeven tot duizenden puntjes van het gouden licht in een reusachtige kring afstaken tegen de zwarte nacht, alzo de verspreiding van het geloof voorstellend.

Op de derde dag van het Congres sprak Z.H. de Paus uit Rome vanuit zijn privé-bibliotheek, welke speech werd ten gehore gebracht aan de duizenden aanwezigen door luidsprekers, die speciaal daarvoor waren opgesteld (inhoud van de rede in „Dagblad Amigoe di Curaçao" reeds eerder gepubliceerd). De Paus gaf Zijn Apostolische Zegen aan allen, die tegenwoordig waren, evenals aan allen, wier Bisschoppen het Congres hadden bijgewoond.

Terwijl Hij sprak, stonden **80.000 mannen, vrouwen en kinderen opgesteld voor de processie, waarmede het Congres beëindigd werd.**

1e Amerik. Euch. Congres der Oost. Katholieken.

Direct na dit 9e Nationale Eucharistische Congres, werd in Chicago het Eerste Eucharistische Congres der Amerikaanse Katholieken van Oosterse ritussen gehouden. Alle dagen van het Congres werd de H. Mis in een keur van riten gevierd in 12 verschillende talen. In de Verenigde Staten zijn ongeveer een millioen katholieken, die tot een of andere Oosterse ritus behoren (in totaal telt de kerk 21 Oosterse riten, alle van elkaar verschillend). Voorzitter van het Congres was Bisschop Constantijn Bohachevsky, van het Oekraiense diocees in de V.S. Dit diocees telt alleen reeds 600.000 katholieke Oekraieners (in totaal zijn er 1 millioen r.k. Oekraieners van de 45.000.000).

De openingsplechtigheid werd met een Chaldeeuwse mis gevierd. Amleto Giovanni van Laodicea in Phrygia (Mons. Cicognani), de Apostolische Delegaat in de Verenigde Staten, was persoonlijk aanwezig, hield een rede: .... prijs de schoonheid van de Oosterse riten en de trouw van de Oosterse katholieken aan de H. Eucharistie. De Oosterse riten herinneren aan het eerwaardigste deel der kerkhistorie, heilige leraren, werken en oecumenische concilies...... de Heilige Stoel heeft altoos begeerd, dat deze Oosterse riten in hun oude vorm en geest bewaard blijven. Met voorschriften en bepalingen heeft de Apostolische Stoel de katholieken van de Oosterse riten, die in Latijnse streken moeten wonen, weten te beschermen..."

WIJ ONTVINGEN.

IN NEDERLANDS GUIANA.

Nicol Smith, een jonge Amerikaanse avonturier, schrijft over zijn bevindingen in Suriname.

„Bushmaster", door Nicol Smith, auteur van „Burma Road", met foto's en kaarten. 315 bladzijden. Uitgevers: Bobbs-Merrill Company. $ 3.50.

Op de eerste pagina praalt een schitterende foto van de glimlachende schone Orchideeën-Prinses Saro, wier beeltenis eveneens prijkt op de omslag van het boek. Zij is echter niet de enige Indiaanse die erin voorkomt, aangezien de schrijver terecht komt bij de Arowakken aan de Corentijn, waar hij dingen aanschouwt, waarvan hij nooit heeft kunnen dromen.

Het boek begint natuurlijk met de aankomst te Paramaribo, waar nog geen uur na de aankomst in het Palace Hotel de interessante ontmoeting plaats heeft met den „Bushmaster", een zekeren Dokter E. von Heidenstamm, die in de kamer van zijn hotel een „Bushmaster" slang en een Cada-Ouri of lobaria heeft, beide uiterst giftige reptielen. De Bushmaster-slang doodt bijna ogenblikkelijk, terwijl de beet van de Labaria de symptomen van kinderverlamming als gevolg heeft. Deze Duitse dokter, die zich zelf Bushmaster noemt, haalt den jongen avontuurlijken Amerikaan over om met hem naar het binnenland te gaan en toont zo terloops een monster van 50 millioen dollar aan radium, terwijl hij den vreemdeling verhaalt van de stam der drie-vingerige Indianen, die de schakel vormen tussen mens en reptiel, reptiel en vogel.(???).

De feitelijke geschiedenis van den sinisteren en somberen Duitsen dokter is betrekkelijk kort. Hij had den goedgelovigen jongen Amerikaan natuurlijk voor de gek gehouden. Er was geen „schakel". In plaats daarvan een duistere intrigue.

Intussen gaan den lezer glimpsen voorbij van de tovenarij in Guiana, enkele ogenblikken van associatie met herten ter grootte van 12 duim en apen zo groot als een muis alsmede de ongeruste uitroep van den schrijver van „sjoe!" voor een 2000-pond zware zeekoe, of een spin ter grootte van twee vuisten. Interessant is de beschrijving te lezen van de tocht der grote jagersmieren, die bij billioenen en nogmaals billioenen in gesloten gelederen optrekken in rijen van 10 to 15 meter breed.

De reiziger verhaalt van de invloed van „cuttee" op de slangen, het brengen van slangengif in het bloed, waardoor slangen vriendelijk gestemd worden jegens den drager. Beschreven worden de indruk van een ongeëxploiteerde wereld, de wonderen van het oerwoud.

Het boek onderhoudt de spanning van het begin en deze verslapt geen ogenblik. Meer en meer groeit de naar gelang de bedoelingen van den „Bushmaster" wantrouwender en mysterieuzer worden. De lezer maakt de tragedie mee van den rijksten man van Nickerie en de gevaren op de tocht langs de Corentijn naar Washabo voorbij stroomversnellingen en watervallen.

De schrijver verhaalt met vrolijke borrelende uitbundigheid van zijn kennismaking met de Arowakken-Indianen en Pappie Winckler.

Bovendien is de schrijver ver het nieuws vooruit en interessant is het te lezen hoe een inwoner van Paramaribo voorziet dat het Moederland zal worden aangevallen reeds voor er een oorlog in Europa is en de toekomst van het „stiefkind" Suriname waarömtrent „those stupid Dutchmen at The Hague are utterly ignorant", bespreekt met den schrijver.

Dit verhaal vol gebeurtenissen wordt voorgedragen als een authentiek reisrelaas, doch fictie zou moeilijk de tintelende qualiteit van de aantrekkingskracht daarvan kunnen overtreffen. Het is vief en goed verteld, met enige humor en een goede balans in spanning, terwijl er geen reden zou kunnen zijn waarom iemand zich warm zou maken omtrent een mogelijke quaestie betreffende volledige feitelijke nauwkeurigheid.

EMMASTAD.

SOCIëTEIT „ASIENTO".

Dagschotels:

Heden: Biefstuk, geb. aard., spruitjes.
Morgen: Geb. vis, geb. aard., sperciebonen.

Agenda:

Woensdag, 16 Juli 19.30 uur Competitie biljarten Hoofdklasse.
Donderdag 17 Juli 19.30 uur Competitie biljarten „C" klasse.
Vrijdag, 18 Juli
16.30 — 17.00 uur: Loting volgnummers plaatsbespreking.
17.00 — 18.00 uur: Plaatsbespreking
19.30 uur Competitie biljarten „A" klasse.
Zaterdag, 19 Juli 20.30 uur
3e Opvoering van „De zaak Peggy Smith".
Maandag, 21 Juli
19.30 uur: Competitie biljarten „B" klasse.
20.15 uur: Schermafd. Sportclub „Asiënto" in het repetitielokaal.
Dinsdag, 22 Juli 19.30 uur
Competitie biljarten „C" klasse.

Toneelvereniging „Emmastad".

De derde en tevens laatste voorstelling van het toneelstuk „De zaak Peggy Smith" zal op Zaterdag 19 Juli as., in de Sociëteit plaats vinden. Na afloop van de voorstelling zal er gelegenheid zijn tot dansen. De loting van volgnummers zal geschieden op Vrijdag 18 Juli as., van 16.30 — 18.00 uur, terwijl de plaatsbespreking hier onmiddellijk op zal aansluiten. Introductie toegestaan. Entrée f 1.— per persoon.

WACHTDIENSTEN.

Woensdag, 16 Juli 1941.

Telegram Afdeling: Hr. Schaap, tel. 547, Amalia van Solmslaan 4.
Shipping & Supplies: Hr. De Vlieger, tel. 244, Bernhardlaan 10.
Scheepvaart Afdeling: Hr. Wortel, tel. 448, Berhardlaan 5.

DANK.

De Heer en Mevrouw J. B. Bijleveld-Baarschers betuigen hiermede hun hartelijke dank voor de vele blijken van belangstelling vóór en tijdens hun huwelijk ondervonden.

Curaçao, 16 Juli 1941.

BILJARTCLUB ASIENTO.

Het is ons een genoegen te kunnen mededelen, dat de tenniswedstrijden tegen spelers van Aruba zijn vastgesteld voor 9 en 10 Augustus as., op onze banen. Voor deze wedstrijden is door de heren J. Noorduyn en L. G. Smith een pracht wisseltropee beschikbaar gesteld, welke gedurende enige tijd in de Club ten toon gesteld zal worden.

Het is te begrijpen, dat op onze spelers en speelsters de verplichting rust om zich ernstig op deze wedstrijden voor te bereiden, zodat een oproep hiertoe overbodig is.

Zodra nadere biezonderheden bekend zijn, zullen deze onmiddellijk gepubliceerd worden.

BILJARTVERENIGING „HOLLAND".

Donderdag 17 Juli as. ledenvergadering in de Club Groot Kwartier om 20 uur.

SPORTCLUB „ASIENTO".

Hockey.

Voor Donderdagmiddag as. zullen geen elftallen worden bekend gemaakt. Er zal natuurlijk wel een oefenwedstrijd worden gespeeld, waarvoor de teams op het veld zullen worden samengesteld uit alle opgekomen spelers en speelsters.

AANKOMENDE PASSAGIERS.

14 Juli 1941: Hr. Plummer.
15 Juli 1941: A. J. Muskens en gezin.
22 Juli 1941: Prof. en Mevr. A. S. Oppenheim; P. de Visser en echtgenote

VERTREKKENDE PASSAGIERS.

15 Juli 1941: Th. G. Mesli en echtgenote; W. A. Tjin-A-Sie en echtgenote; gezin H. H. Hammen; W. Inden; B. E. R. Hessling.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen
van
"De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN

Van Woensdag, 9 Juli 1941.

Engeland — Nederland	4—1.

Van Zondag, 13 Juli 1941.

Suriname — Engeland	3—1.

WEDSTRIJD PROGRAMMA

MUNDO NOBO

20 Juli 1941:	Vierlanden Competitie	Curaçao — Engeland (Visser)
20 Juli 1941:	B-Klasse	R.C.C. — Jong Curaçao 2 (H. Rog)
20 Juli 1941:	Juniores	Jong Holland — Jong Curaçao (Ercol)
27 Juli 1941:	Vierlanden Competitie	Curaçao — Nederland (Elfrink)
27 Juli 1941:	B-Klasse	Jong Holland 2 — Volharding 2 (B. L. Dijk)

RIO CANARIO.

20 Juli 1941:	Vierlanden Competitie	Nederland — Suriname (Elfrink)

SCHERPENHEUVEL.

20 Juli 1941:	B-Klasse	D.T.S. — Volharding 2 (Rosberg)
27 Juli 1941:	B-Klasse	R.C.C. — S.U.B.T. 2 (J. Pengel)

De A-Klasse wedstrijd :n beginnen om 16.15 uur precies, de met * aangegeven wedstrijden beginnen om 14.30 uur precies.
De Juniores wedstrijden beginnen om 10 uur
DUUR van de A-Klasse, Res.A-Klasse, B-Klasse en C-Klasse wedstrijden 2 maal 45 minuten.

DUUR van de juniores wedstrijden 2 maal 30 minuten.

De verenigingen, die wensen deel te nemen aan de Asiënto Zilveren Bal wedstrijd-competitie, worden verzocht zich vóór de 20ste dezer op te geven aan den Competitie-leider, Langestraat 80.

UITNOODIGING

aan alle Surinamers,

tot het bijwonen van een vergadering op DONDERDAGAVOND 17 Juli in het gebouw van O. & O., Scharloo, terzake de oprichting van een Algemeene Surinaamsche Vereeniging „JUSTITIA PIETAS FIDES", van welke Vereeniging de hoofddoeleinden zullen zijn:

a. Nauwe samenwerking der Surinamers onderling en met de Gouvernementen van Curaçao en Suriname.
b. Trouw aan het Huis van Oranje.

Als eerste punt op werkprogram is voorgenomen:

„Het oprichten van een Zieken- en Begrafenisfonds

KOMT ALLEN! AANVANG te 8 uur PRECIES

Namens het voorloopig Bestuur,
Dr. R. J. WIX, Voorzitter
G. A. D. VISSER, 1e Secreta
183)

FEUILLETON.

Het Huis vol Haat.

30-.

Von Blon scheen verbaasd. „O, een soort paraplegie dolorosa —dat wil dus zeggen: een verlamming van de benen en het onderste gedeelte van het lichaam, gepaard met hevige pijnen, als een gevolg van de drukking van de knobbels op de ruggegraatszenuwen. Spasticiteit van de ledematen is echter nog niet voorgekomen! Het lijden is ongeveer tien jaar geleden zonder voorafgaande waarschuwingssymptomen begonnen — waarschijnlijk tegenvolge van een ruggemergontsteking. Er valt niets anders aan te doen, dan het lijden te verzachten met een symptomatische behandeling en de hartwerking te versterken. Een kleine dosis strychnine driemaal per dag zorgt voor een geregelde bloedsomloop."

„Het is dus buitengesloten, dat het hysterische akinesia is?"

„Er is geen quaestie van hysterie."

Dan kwam plotseling een uitdrukking van ontzetting in zijn ogen. „O, ik begrijp u. Neen, er bestaat geen mogelijkheid op herstel, zelfs niet gedeeltelijk. Het is een organische verlamming."

„En atrophie?"

„O, ja. Spier-atrophie is ingetreden."

„Dank u zeer, dokter."

„O, geen dank. — En wees ervan verzekerd, Mr. Markham, dat ik u steeds zoveel mogelijk behulpzaam zal zijn. Aarzel niet een beroep op mij te doen." Hij maakte een buiging en ging.

Mrs. Greene ontving ons met bijna stichtelijke hartelijkheid.

„Ik wist wel, dat u gehoor zou geven aan het verzoek van een arme, oude, verlamde vrouw, hoewel ik eraan gewoon ben, dat men met mij en mijn wensen geen rekening houdt."

De verpleegster stond aan het hoofdeinde van het bed en schikte de kussens onder de schouders van de oude vrouw.

„Is het makkelijk zo?" vroeg zij. Mrs. Greene maakte een gebaar van ergernis. „Dat zal je wel niet veel kunnen schelen. En ga nu maar naar Ada."

De zuster verliet zacht de kamer en sloot de deur achter zich.

„De enige, die weet, hoe ik behandeld moet worden, Mr. Markham," ging Mrs. Greene voort, „is Ada. Wat een heerlijkheid zal het zijn, wanneer het lieve kind weer genoeg hersteld is om voor mij te zorgen. Maar ik mag niet klagen. De zuster doet het zo goed als zij kan. Maar waarom ik u eigenlijk gevraagd heb hier te komen, is, dat ik u zou willen vragen een einde te maken aan dit onderzoek. Ik heb er nu heus genoeg ergernis en last van gehad. Maar ik tel niet mee. Ik denk in de eerste plaats aan de familie — aan de goede naam der Greene's. Waartoe dient het ons door het slijk te sleuren? Ik wil rust en vrede, Mr. Markham. Ik zal het zo lang niet meer maken; en waarom moet mijn huis overstroomd worden met de politie, alleen omdat Julia en Chester hun gerechte straf gekregen hebben voor de verwaarlozing van hun zieke moeder? Ik ben een oude vrouw en verlamd en verdien enige consideratie." Haar gezicht vertrok en haar stem werd hard. „U hebt het recht niet hier te komen en het hele huis op stelten te zetten. Ik heb de laatste dagen geen minuut rust gehad en mijn rug doet zo'n pijn, dat ik bijna geen adem halen kan. Van mijn kinderen verwacht ik geen betere behandeling — die zijn hard en gedachteloos. Maar u, Mr. Markham — een buitenstaander, een vreemde: wat voor reden kunt u hebben om mij met al die herrie te martelen? Het is schandelijk —, wreed-onmenselijk."

„Het spijt mij zeer, dat de aanwezigheid van politie-ambtenaren in uw huis u last veroorzaakt, maar ik heb geen andere keus. Wanneer een misdaad gepleegd is, is het mijn plicht een onderzoek in te stellen en alles te doen, wat in mijn vermogen is, om den schuldige te vinden en aan de gerechtigheid over te leveren."

„Gerechtigheid" hoonde de oude vrouw. „Gerechtigheid is reeds geschied. Ik ben gewroken voor de behandeling, die ik mij al jaren heb moeten laten welgevallen."

Er was iets angstjagends in de wrede en meedogenloze haat van de vrouw tegen haar kinderen en in de koude voldoening, die zij scheen te voelen dat twee ervan vermoord waren. Markham kwam tegen haar houding in verzet.

„Hoe dankbaar u ook zijn moogt voor de moord op uw zoon en uw dochter, dat ontslaat mij niet van mijn plicht om den moordenaar te vinden! Wilt u mij nog over iets anders spreken?"

„Neen; u kunt nu gaan. Ik heb niets meer te zeggen. Ik weet immers al lang, dat niemand zich om mij bekommert. Ik ben nu eenmaal een lastpost voor iedereen......"

Haar klagende stem volgde ons, toen we weggingen.

„Zeg eens, Markham," zeide Vance, toen we weer in de hall waren, „de oude vrouw heeft misschien gelijk. Haar denkbeeld verdient overweging. De bazuin van de plicht roept je wel tot het onderzoek, maar in welke richting moeten we zoeken? Er is geen gezond plekje in dit huis — niets wat mede iemand met normaal verstand iets beginnen kan. Waarom die raad niet gevolgd en er een einde gemaakt? Zelfs als je achter de waarheid komt, dan zal het nog blijken een soort Pyrrhus-overwinning te zijn. Ik ben bang, dat die nog vreselijker zijn dan de misdaden zelf."

Markham verwaardigde zich niet te antwoorden; hij wist heel goed, dat Vance zelf de laatste zou zijn om het onopgelost probleem op te geven.

„We hebben iets om verder te gaan, Mr. Vance," zeide Heath plotseling, maar zonder enige geestdrift. „Denk aan die voetafdrukken bijvoorbeeld, en de revolver, die nu nog zoek is, moeten we vinden. Dubois is er al mee bezig vingerafdrukken te zoeken. En de rapporten over het lijk zullen wel gauw binnenkomen. Er valt niet te zeggen, wat er over een paar dagen gebeuren zal."

Wordt vervolgd.